

01/03/2026

π. Χαρίτων Παππάς: Στην Παναγία έγινε η συμφιλίωση και η συνάντηση του Θεού με τον άνθρωπο

/ [Ενορίες](#)

Η Θεοτόκος, μας άνοιξε τον δρόμο για αυτή τη συνάντηση και ανύψωση, ώστε να γίνουμε και εμείς όμοιοι με το Θεό κατά χάρη Χριστού. Αυτή είναι η λύση σε όλα τα προβλήματά μας, η εγγύηση της σωτηρίας μας.

Στην 3η ακολουθία της Α΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Παρασκευή 27 Φεβρουαρίου, ιερούργησε και

κήρυξε τον θείο λόγο, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Χαρίτων Παππάς, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η ομιλία εντάσσεται στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «Ευαγγελίστρια 2026».

Ο π. Χαρίτων στο κήρυγμα του αναφέρθηκε αρχικά στην εικόνα των πιστών που, σε πόλεις και χωριά, σε όλες τις ορθόδοξες χώρες, συρρέουν στους ναούς για να ψάλουν τους Χαιρετισμούς προς την Παναγία. Η ζωντανή αυτή εκκλησιαστική εμπειρία φανερώνει τη βαθιά αγάπη, την ευγνωμοσύνη και την εμπιστοσύνη που τρέφει ο λαός προς το πρόσωπό Της.

Η ιστορία, έχει καταγράψει πλήθος σπουδαίων γυναικείων μορφών: βασίλισσες, προφήτισσες, αγίες, μάρτυρες, ηρωίδες, στοργικές μητέρες, ακόμη και επιστήμονες. Ωστόσο, καμία δεν μπορεί να συγκριθεί με την Παναγία, η οποία κατέχει μοναδική θέση στην ιστορία της ανθρωπότητας. Είναι Εκείνη που άνοιξε τον δρόμο για να συναντήσει ο άνθρωπος τον Θεό Πατέρα στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Δεν υπάρχει Εκκλησία, που να μη φέρει την εικόνα Της· δεν υπάρχει τόπος χωρίς ναό ή εξωκλήσι αφιερωμένο στο όνομά Της. Ποιητές, υμνογράφοι και καλλιτέχνες κατέθεσαν την καρδιά τους για να εκφράσουν την αγάπη τους προς Εκείνη.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο π. Χαρίτων στη σχέση της Παναγίας με τον ελληνισμό. Η πατρίδα και το έθνος οφείλουν την υπόστασή τους στο ιερό αυτό πρόσωπο, που άλλοτε προβάλλεται ως στοργική μητέρα και άλλοτε ως Υπέρμαχος Στρατηγός, προστάτιδα του λαού και κάθε πιστού που Την επικαλείται με πίστη. Η Παναγία παρουσιάζεται ως λιμάνι, προστασία, πηγή ιαμάτων και ελπίδα. Τα προσωνύμιά Της είναι αμέτρητα, όπως και τα θαύματά και οι εμφανίσεις Της. Παρά τους αμέτρητους ύμνους που της απευθύνονται, οι πιστοί αισθάνονται ότι δεν επαρκούν για να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους.

Κεντρικό σημείο είναι το μυστήριο του Ευαγγελισμού. Όπως ο υλικός κόσμος δημιουργήθηκε με το «γεννηθήτω» του Θεού, έτσι και ο κόσμος αναδημιουργήθηκε με το «γένοιτο μοι» της Παναγίας. Όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ της ανήγγειλε ότι, αν και παρθένος, θα γίνει Μητέρα του Θεού, εκείνη απάντησε ελεύθερα: «Ίδού η δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου». Με αυτή τη συγκατάθεση γίνεται άμεση συνεργός στο σχέδιο της θείας οικονομίας και στην αναδημιουργία του κόσμου. Το πρόσωπό Της συνδέεται με το μέγιστο γεγονός της ιστορίας: το

μυστήριο της Ενανθρώπησης.

Η θεολογική Της θέση είναι μοναδική. Ενώ οι άγγελοι και οι αρχάγγελοι είναι υπηρέτες του θελήματος του Θεού, η Παναγία χαρακτηρίζεται «τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεραφείμ». Όλες οι αγγελικές δυνάμεις την τιμούν, διότι Εκείνη αξιώθηκε να ονομάζει τον Υιό του Θεού «Υιό» Της, και Εκείνος να την αποκαλεί «Μητέρα». Καμία άλλη ύπαρξη, ούτε αγγελική ούτε ανθρώπινη, δεν έλαβε τέτοια τιμή: να κρατήσει στην αγκαλιά Της τον σαρκωθέντα Θεό και να τον θρέψει με το μητρικό Της γάλα.

Ο π. Χαρίτων υπογράμμισε και ένα ιδιαίτερο γνώρισμα της προσωπικότητάς Της: τη σιωπή. Η Παναγία, όπως παρουσιάζεται στα Ευαγγέλια, στέκεται με διάκριση, καρτερία και ελπίδα. Δεν προβάλλει τον εαυτό Της ούτε εκφράζει πικρία. Η σιωπή Της διακόπτεται μόνο σε καθοριστικές στιγμές: για να δώσει τη συγκατάθεσή Της στον Ευαγγελισμό και για να υμνήσει τον Θεό στον ύμνο «Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον» κατά τη συνάντησή με την Ελισάβετ. Στον ύμνο αυτό φανερώνει τη βαθιά ταπείνωση και τη θεολογική Της επίγνωση, αποκαλώντας τον κυοφορούμενο Ιησού «Θεό» και «Σωτήρα» Της.

Η μεσιτική Της παρουσία αναδεικνύεται και στο γεγονός του γάμου της Κανά. Εκεί, με διακριτικότητα, επισημαίνει στον Υιό Της την έλλειψη κρασιού και γίνεται αφορμή για το πρώτο θαύμα Του. Η πράξη αυτή φανερώνει την εμπιστοσύνη Της στη δύναμή Του και την ευαισθησία Της για τις ανθρώπινες ανάγκες. Έτσι προβάλλεται ως στοργική μητέρα που ενδιαφέρεται για τη χαρά και την πληρότητα της ζωής των ανθρώπων.

Αν οι πιστοί την αποκαλούν «Μητέρα», οφείλουν να προσπαθούν να μιμηθούν τις αρετές Της: την ταπείνωση, την καθαρότητα, την υπακοή στο θέλημα του Θεού, την εσωτερική σιωπή σε έναν κόσμο γεμάτο θόρυβο. Όπως Εκείνη αποδέχθηκε με ταπείνωση το θεϊκό μήνυμα, έτσι και οι χριστιανοί καλούνται να εννοούν ουσιαστικά το «γεννηθήτω το θέλημά Σου» που προφέρουν στην προσευχή τους.

Μέσα στην ιστορική ρευστότητα το πρόσωπο της Παναγίας παραμένει ζωντανό και αμετάβλητο στη συνείδηση των ανθρώπων, ολοκλήρωσε το κήρυγμα του ο π. Χαρίτων. Στη σύγχρονη αγχώδη και βασανισμένη εποχή, προσφέρει παρηγοριά και διέξοδο από τα αδιέξοδα. Στο πρόσωπό Της πραγματοποιήθηκε η συμφιλίωση Θεού και ανθρώπου. Υμνολογικά παρουσιάζεται ως «κλίμακα» που κατέβασε τον Θεό στη γη και ως «γέφυρα» που ανεβάζει τον άνθρωπο στον ουρανό. Άνοιξε τον δρόμο για να γίνει ο άνθρωπος «κατά χάριν» μέτοχος της θείας ζωής.

Οι πιστοί, γνωρίζοντας τη δύναμη της πρεσβείας Της, Της εμπιστεύονται «πάσαν

την ελπίδα» τους και ζητούν να τους φυλάσσει «υπό την σκέπη» Της. Η παρουσία Της δεν είναι απλώς ιστορική ή δογματική, αλλά υπαρξιακή και ζωντανή· αποτελεί εγγύηση σωτηρίας και σταθερό σημείο αναφοράς μέσα στις μεταβολές του κόσμου.

«Στην Παναγία έγινε η συμφιλίωση και η συνάντηση του Θεού με τον άνθρωπο. Η Θεοτόκος, μας άνοιξε τον δρόμο για αυτή τη συνάντηση και ανύψωση, ώστε να γίνουμε και εμείς όμοιοι με το Θεό κατά χάρη Χριστού. Αυτή είναι η λύση σε όλα τα προβλήματά μας, η εγγύηση της σωτηρίας μας. Είναι η παγκόσμια μάνα, όπως την χαρακτήρισε και ο Φώτης Κόντογλου και μας θυμίζει. Μη λυπήστε. Έχουμε μάνα στοργική την Μητέρα του Θεού μας.»